

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง
เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง
อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒, มาตรา ๓๕, มาตรา ๕๔, มาตรา ๕๕, มาตรา ๕๘, และมาตรา ๖๓ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขของกิจการที่ต้องมีการควบคุม ประกอบกับมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง และนายอำเภอบ้านผือ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราแล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวงเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกคำสั่ง กฎ ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ในอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุขชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ ๖ กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

๖.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

- (๑) การเลี้ยงม้า โค กระบือ
- (๒) การเลี้ยงสุกร
- (๓) การเลี้ยงแพะ แกะ
- (๔) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่
- (๕) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๖) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๖.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

- (๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมีได้ฟอก
- (๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ที่ยังมีได้แปรรูป
- (๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
- (๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่

จำหน่ายอาหาร

(๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๗) การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

- (๘) การสะสมหรือการล้างครั่ง
- (๙) การผลิต การบรรจุยารักษาโรคสัตว์ ยารักษาสัตว์
- (๑๐) การสะสมหนังสัตว์ที่ฟอกแล้ว

๖.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

- (๑) การผลิตเนย เนยเทียม

(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่นๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การผลิต การหมัก การผสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวน้ำมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๕) การผลิตเบะแซ

(๖) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

(๗) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๘) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย การขายในตลาด และการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๙) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

(๑๐) ผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๑) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑๒) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

(๑๓) การผลิตภัณฑ์จากนํ้านมวัว (ผลิตนมข้น)

(๑๔) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

(๑๕) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๑๖) การคั่วกาแฟ

(๑๗) การผลิตผงชูรส

(๑๘) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๑๙) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

(๒๐) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๑) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๒๒) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

๖.๔ กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ ชำระล้าง

(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี

(๓) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ

(๔) การผลิตผ้าเย็บและสิ่งคล้ายกันที่ไม่บรรจุหรือบรรจุในกล่อง

(๕) การผลิต การบรรจุเครื่องสำอาง ยาสีฟัน และแชมพู

๖.๕ กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๒) การล้าง การอบ การรม การผสมยางดิบ

(๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕) การผลิตยาสูบ และมวนยาสูบ

(๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

- (๓) การผลิตใยมะพร้าว หรือวัตถุคล้ายคลึงกันด้วยเครื่องจักร
- (๔) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๖.๖ กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ
- (๒) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด
- (๓) การหลอม การหล่อ การตี การกลึง การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด
- (๔) การเชื่อม การตี และการประสาน ด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซหรือไฟฟ้า
- (๕) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด
- (๖) การตัดโลหะโดยใช้ไฟฟ้า แก๊ส หรือเครื่องจักร
- (๗) การอัด การเจาะ การรีดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า
- (๘) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๖.๗ กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ หรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์

รถยนต์ เรือกล

- (๒) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์
- (๓) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๔) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์
- (๕) การปะ การเชื่อมยาง
- (๖) การพ่นสี

๖.๘ กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้

- (๑) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๒) การเลื่อยไม้ และซอยไม้
- (๓) การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๔) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น ทาสารเคลือบเงาสี

หรือการแต่งสำเร็จผลิตจากไม้หรือหวาย

- (๕) การอบไม้
- (๖) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร
- (๗) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (๘) การผลิตกระดาษต่าง ๆ
- (๙) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๖.๙ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริการ

- (๑) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด
- (๒) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๓) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ
- (๔) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ ร้องเงิ้ง รำวง ดิสโก้เทค คาราโอเกะหรือการแสดงอื่น ๆ
- (๕) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๖) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๗) การประกอบกิจการแต่งเล็บ การแคะหู การล้างตาซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

- (๘) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม
 - (๙) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกายหรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
 - (๑๐) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
 - (๑๑) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
 - (๑๒) การประกอบกิจการรีสอร์ท หอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
 - (๑๓) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
 - (๑๔) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
 - (๑๕) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม
 - (๑๖) การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น
 - (๑๗) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน
- ๖.๑๐ กิจการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอ
- (๑) การปั่นด้าย การกรอด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือด้วยมือที่กระทำตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป
 - (๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้าย หรือนุ่น
 - (๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
 - (๔) การทอเสื่อ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
 - (๕) การทอกระสอบด้วยเครื่องจักร
 - (๖) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
 - (๗) การซัก อบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
 - (๘) การพิมพ์ผ้าหรือการพิมพ์บนสิ่งทอต่าง ๆ
 - (๙) การย้อม การกัดสีผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ
- ๖.๑๑ กิจการเกี่ยวกับดิน หิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึงกัน
- (๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
 - (๒) การระเบิด การโม่ การปั่นหินด้วยเครื่องจักร
 - (๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
 - (๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
 - (๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
 - (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
 - (๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
 - (๘) การผลิตกระจก หรือผลิตภัณฑ์แก้ว
 - (๙) การผลิตกระดาษทราย
 - (๑๐) การผลิตภัณฑ์ต่างๆที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระจับป่องมุงหลังคา กระจับป่องยาง ฝ้า เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

(๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๖.๑๒ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งแก๊ส

(๒) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(๓) การพ่นสี

(๔) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี

(๕) การโม่ การบดชั้น

(๖) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์

(๗) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

(การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง)

(๘) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์

หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๙) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๐) การผลิต การโม่ บด หลอม หล่อ พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์

(๑๑) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๒) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๓) การทำ เก็บ ขนส่ง และค้าดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิต

ดอกไม้เพลิง

(๑๔) การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคลือบเงา

(๑๕) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค

(๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

(๑๗) การผลิตน้ำกรด

(๑๘) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

อุปกรณ์ไฟฟ้า

๖.๑๓ กิจกรรมอื่น ๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๓) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร

(๔) การสะสมวัตถุ หรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว เหลือใช้

(๕) การผลิต การสะสมปุ๋ย

(๖) การผลิตหลอดกาแฟ

(๗) การพิมพ์สีลวดลายผ้า และสิ่งอื่น

(๘) การผลิตยาแก้นุงชนิดเผาไม้ควีน

(๙) การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น

(๑๐) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๑๑) การก่อสร้าง

(๑๒) การผลิตเฟอร์นิเจอร์

(๑๓) การรับซื้อข้าวเปลือกและวัสดุทางการเกษตร

(๑๔) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป

ข้อ ๗ ผู้ประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๖ ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและ ต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

๗.๑ สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคารและการสุขาภิบาล

(๑) สถานที่ประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานที่ประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของ ประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญ

(๒) อาคารได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๓) บันไดหนีไฟเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๔) ป้ายบอกทางฉุกเฉินเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๕) ไฟส่องฉุกเฉินเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๖) ระบบระบายอากาศเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๗) แสงสว่างเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๘) ห้องน้ำ ห้องส้วมเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๙) การเก็บรวบรวมขยะเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๐) มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตราย

(๑๑) มีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์เป็นโรคที่เป็นพาหะของโรค

(๑๒) สถานที่ประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงานหรือผู้มาใช้บริการเป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุขาภิบาลอาหาร สำหรับสถานประกอบการค้าอาหารตามโครงการรณรงค์ปรับปรุงสถานที่ปรุง ประกอบจำหน่ายอาหาร

(๑๓) สถานที่ประกอบการจัดวางสิ่งของปลอดภัย รักษาความสะอาดเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๔) สถานประกอบการจัดระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๕) สถานประกอบการจัดการเก็บวัตถุอันตรายเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๖) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางเสียง

(๑๗) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๑๘) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษทางน้ำ

(๑๙) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษกลิ่นเส Thornton

(๒๐) สถานประกอบการจัดการป้องกันมิให้เกิดมลพิษของเสียอันตราย

๗.๒ การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำการระบายน้ำรับน้ำเสียไปให้พ้นจากสถานที่นั้นโดยสะดวก

(๒) ต้องทำการระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุถาวรที่มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำ ต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้ น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำเสียหรือทำการบำบัด น้ำเสียให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล หรือต้องมีบ่อดักไขมัน (Grease Trap) เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความกระเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า ถ่าน มูล หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียงผู้ประกอบการนั้นต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๕) ต้องจัดสถานที่ให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๗) ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองพ.ศ. ๒๕๓๕ และตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๓๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และต้องมีปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น

(๘) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องสร้างให้ได้สุขลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๐) ปฏิบัติอื่นใดภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องถูกสุขลักษณะปลอดภัยต่อสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควรเพื่อให้ถูกสุขลักษณะ

๗.๓ มาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

(๑) ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ใน ๗.๑ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอและทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการให้สะอาดทุกวัน

(๒) ต้องประกอบการภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาตและตามกำหนดวันเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัสดุหรือวัตถุแห่งการค้ำนั้นจักใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวันแมลงสาบ ยุง หรือพาหะนำโรคอื่น ๆ

- (๔) การจะเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๕) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่าง เพื่อให้ป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๖) ต้องยินยอมและให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการนั้นได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงานหรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและออกใบอนุญาต

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการรวบรวมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๐ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องมีการควบคุม ตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อ ๗ ก็ได้

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์ที่จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตาม ข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้าต้องจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้น และปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๗ และให้ยื่นขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

ข้อ ๑๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการค้ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๖ ต้องนำเอกสาร ดังต่อไปนี้ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมคำขอรับใบอนุญาตอย่างละ ๑ ชุด

๑๒.๑ บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พร้อมสำเนาที่รับรองสำเนาถูกต้อง

๑๒.๒ ทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมสำเนาที่รับรองสำเนาถูกต้อง

๑๒.๓ สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการค้า (กรณีที่กำลังก่อสร้างหลังพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช้บังคับ)

๑๒.๔ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)

๑๒.๕ หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านของผู้รับรอง

๑๒.๖ เอกสารหรือหลักฐานอื่น ๆ ที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควรเรียกเพิ่มเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๑๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการตามข้อ ๖ ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามข้อ ๑๑ และหลักฐานตามข้อ ๑๒ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ๆ ในกรณีมีเหตุอันจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งสามารถขยายเวลาออกไปได้อีกสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายไว้แล้วนั้นผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันผู้ประกอบการตามข้อ ๖ หรือผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบการค้ากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพงวดวันการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งต้องควบคุมก็ได้

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบการตลอดเวลาที่ประกอบการการขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดสามสิบวันก่อนสิ้นอายุใบอนุญาตเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตผู้ประกอบการคำขอมือต่ออายุใบอนุญาตรายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดในวรรค สาม จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้บอกเลิกการดำเนินการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดการขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๑๖.๑ สำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย กรณีใบอนุญาตสูญหาย

๑๖.๒ ใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่กรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

๑๘.๑ ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

๑๘.๒ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้

๑๘.๓ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตและการไม่ปฏิบัติ หรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อ สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๑๙ คำสั่งพักการใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งโดยทาง ไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนา หรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตความรับผิดชอบของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุกเขตเพื่อยอมในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๔ ผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๗ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้า ร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ข้อ ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๑๕ วรรคสอง หรือข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบคดี สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๕
บทเปิดเตล็ด

ข้อ ๒๗ ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้ประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติแล้วเมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ก่อนการดำเนินการภายใต้บทบัญญัติในข้อ ๑๐ ผู้ที่ประกอบกิจการที่เข้าลักษณะที่ต้องขออนุญาตก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ และยังไม่ได้ขออนุญาตประกอบการ ให้ดำเนินการขออนุญาตประกอบการภายในเวลาหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้นำบทบัญญัติไว้ในข้อ๒๒ มาบังคับใช้แก่ผู้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนตามวรรคสอง โดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าตามอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๙ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวและสำหรับสถานที่เดียวถ้ามีการประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดเต็มอัตราประเภทอื่นให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๓๐ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองแวง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ลงชื่อ สมร วงษ์เวียง
(นายสมร วงษ์เวียง)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง

เห็นชอบ

(นายช้ชวาล ปทานนท์)
นายอำเภอบ้านฝือ